

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 258/24
16.5.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Светлане Павић, председника већа, Александре Лековић и Драгана Марчетић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Станко Грујичић, адвокат из Београда, ул. Бранкова бр. 18, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Урош Царевић, адвокат из Београда, ул. Дантеова бр. 27/8, ради развода брака, вршења родитељског права и делимичног лишења родитељског права, по тужби и развода брака и вршења родитељског права, по противтужби, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П2 1315/19 од 28.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 16.5.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба туженог ББ и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Другог основног суда у Београду П2 1315/19 од 28.11.2023. године, у ставовима другом, трећем, четвртном, шестом и осмом изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба туженог изјављена против одлуке садржане у ставу првом изреке пресуде Другог основног суда у Београду П2 1315/19 од 28.11.2023. године, као **недозвољена**.

Образложење

Изреком побијане пресуде Другог основног суда у Београду П2 1315/19 од 28.11.2023. године, у ставу првом, разведен је брак парничних странака закључен дана 10.06.2018. године у ..., заведен у матичну књигу венчаних за матично подручје ..., под текућим бројем ... за 2018. годину, на основу члана 41 Породичног закона. Ставом другим изреке, заједничко дете парничних странака, мал. ВВ, рођен дана ...2010. године у ..., поверен је мајци АА на самостално вршење родитељског права. Ставом трећим изреке пресуде, уређен је начин одржавања личних односа мал. ВВ са оцем ББ, на тај начин што ће се виђати сваки други викенд, од петка у 19 часова до недеље у 20 часова, тако што ће отац преузимати дете испред стана у коме живи са мајком и враћати га на исто место, два радна дана у недељи (по договору радним данима у недељи) зависно од школске смене детета, зимски и летњи распуст и то зими 10 дана, а лети месец дана,

наизменично јул и август месец, рођендане, државне и верске празнике дете ће проводити неизменично код једног и другог родитеља, док ће очеву славу проводити код оца, а мајчину славу код мајке. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да на име свог дела доприноса за издржавање мал. ВВ месечно плаћа 20% од редовних месечних примања, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, до 5.-ог у месецу за текући месец, почев од 31.7.2019. године, као дана подношења тужбе, па убудуће, уплатом на текући рачун законске заступнице детета-мајке АА и то рачун број ... отворен код "Intesa Bank", с тим што је дужан да доспеле износе плати у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде, под претњом принудног извршења. Ставом петим изреке пресуде, одбијен је тужбени захтев тужиље у делу преко досуђених 20% од редовних месечних примања туженог, умањено за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, до траженог износа од 30% од редовних месечних примања туженог, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, као и у делу којим је тражено да се обавезе тужени да контакт телефоном са малолетним дететом може имати искључиво уторком и четвртком у периоду од 19 часова до 20 часова и то у трајању од 20 минута. Ставом шестим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев туженог ББ у делу у којем је тражио да се мал. дете повери њему као оцу на самостално вршење родитељског права, као и у делу у којем је тражио да суд обавезе тужиљу да на име доприноса за издржавање мал. ВВ месечно плаћа 20.000,00 динара, почев од дана подношења тужбе, па све док за то постоје законски услови, од 1-ог до 5.-ог у месецу за текући месец, уплатом на рачун туженог, као и у делу којим је тражено да суд уреди начин одржавања личних односа мал.детета са мајком, тако што ће дете боравити код мајке сваког првог и трећег викенда у месецу, од петка у 18,00 часова до недеље у 18,00 часова и то тако што ће мајка преузимати дете испред стана у коме дете живи са оцем и враћати га у недељу на исто место, сваке среде када дете иде преподне у школу од 16,00 до 20,00 часова, а када иде послеподне у школу од 17,30 до 21,00 час, сваки државни и верски празник, за време крсне славе мајке, тако што ће мајка преузимати дете дан пред празник и враћати га првог радног дана све као и викендом, као и 10 дана током зимског распуста и 20 дана током летњег распуста. Ставом седмим изреке пресуде, констатовано је да је повучена тужба тужиље ради делимичног лишења родитељског права од 18.2.2020. године, са предлогом за одређивање привремене мере, а ставом осмим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени, побијајући је у ставовима првом, другом, трећем, четвртном, шестом и осмом изреке из свих законских разлога.

Тужиља је поднела одговор на жалбу туженог.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, са каснијим изменама и допунама), те чланова 202-207 Породичног закона ("Службени гласник РС", бр. 18/2005, са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд је оценио да је жалба туженог делимично неоснована, а делимично недозвољена.

У проведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које

овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности, као ни битна повреда одредаба поступка из тачке 12 истог члана, на коју се жалбом туженог неосновано указује, с обзиром на то да је првостепени суд за своју одлуку дао јасне разлоге о одлучним чињеницама, па се правилност и законитост исте могу са сигурношћу испитати.

Према чињеничним наводима тужбе и стању у списима, парничне странке су закључиле брак дана 10.6.2018. године и из брака имају једно заједничко мал. дете, сина ВВ, рођеног дана ...2010. године у ... Односи парничних странака су поремећени, а након престанка заједнице живота мал. ВВ је остао да живи са мајком. Из налаза и мишљења Центра за социјални рад, Одељење Звездара од 14.10.2019. године и 23.10.2019. године, утврђено је да је целисходно одредити привремену меру до окончања судског поступка и дете поверити мајци на самостално вршење родитељског права, с тим да личне односе са оцем остварује сваки други викенд од петка у 19 часова до недеље у 19 часова, тако што ће отац долазити по дете испред зграде у којој живи са мајком и на исто место га враћати, као и сваке среде када дете иде преподне у школу од 16 до 20 часова, а када иде послеподне у школу од 17,30 часова до 21 час. Надлежни органи Центра су узимајући у обзир дететове обавезе закључили да је у најбољем интересу мал. ВВ да са оцем одржава телефонске контакте, уторком и четвртком између 19 и 20 часова, у трајању до 20 минута. Ово из разлога што целодневно телефонирање и позиви по 20 пута дневно, које је тужени практиковао, представљају угрожавање функционисања детета, поготово у ситуацији када је нарушен однос родитеља. Надлежни органи Центра за социјални рад, Одељење Звездара су у налазу од 29.1.2020. године, навели да нема значајних промена у функционисању породице и да није успостављен минимум сарадње између родитеља, те да с обзиром на нарушене односе у породичном функционисању и ризик за емоционално здравље малолетног детета, сматрају да би доношење привремене мере значајно умањило ризике за психичко здравље детета. Првостепени суд је решењем П2 1315/19 од 6.7.2020. године, одредио привремену меру и мал. дете поверио мајци на самостално вршење родитељског права, те је уредио начин одржавања личних односа мал. детета са оцем, тако што ће се виђати сваки други викенд од петка у 19 часова до недеље у 19 часова, сваке среде када дете иде преподне у школу од 16 до 20 часова, а када иде поподне у школу од 17,30 часова до 21 час и телефонским путем, уторком и четвртком у периоду између 19 и 20 асова, у трајању до 20 минута. Овом привременом мером тужени је обавезан да на име свог доприноса за издржавање мал. сина ВВ плаћа месечно износ од 15.000,00 динара, до 5.-ог у месецу за текући месец, почев од дана доношења привремене мере па убудуће. Након одређивања привремене мере, надлежни органи Центра су закључили да је због непостојања минимума комуникације између родитеља, неопходно укључити оба родитеља у психотерапијски третман за успостављање родитељске сарадње, а што би олакшало функционисање детета и породице у ситуацији раздвојеног живота. Закључили су да је потребно хитно психолошко-психијатријско вештачење детета, али и психолошке структуре личности оба родитеља, након чега би се са знатно већом поузданошћу могао дефинисати најцелисходнији модел животне организације детета и породице након развода, а како би у што краћем временском периоду профункционисало одржавање личних контаката између детета и оца, предвиђено донетом привременом мером. Из налаза и мишљења Комисије вештака Клинике за психијатријске болести “Др Лаза Лазаревић” од 16.2.2022. године, утврђено је да тужила и тужени не болују ни од какве трајне, ни привремене душевне болести,

привременог душевног поремећаја, ни психоорганског синдрома. Тужила је компетентна за самостално вршење родитељског права и високо мотивисана да га врши, с обзиром на то да добро препознаје потребе детета, а и тужени је нормалне структуре личности, високо мотивисан за родитељство и његова родитељска подобност није компромитивана. Мал. ВВ јасно је вербализовао жељу да настави да живи са мајком, а Комисија вештака сматра да је мишљење детета аутентично и да је у његовом најбољем интересу да се повери мајци на самостално вршење родитељског права. Саветовали су и упућивање родитеља на партнерску терапију у смислу побољшања комуникације у вези детета. Предложили су да се лични односи мал. детета са оцем одвијају према моделу који је ближе опредељен у ставу трећем изреке побијане пресуде. Изјашњавајући се на примедбе туженог, Комисија вештака Клинике за психијатријске болести “Др Лаза Лазаревић” је појаснила да је током вештачења опсервиран однос детета са сваким од родитеља насамо, насамо детета и Комисије вештака и насамо родитеља са Комисијом вештака. Психички налаз је за мајку потпуно нормалан, а за оца детета одскаче од нормалног у смислу да се региструју у садржају мишљења повишене интерпретативне спремности спрам супруге и њене породице. Након тога, рађено је психолошко тестирање где су оба родитеља процењена као нормалне структуре личности, па издвајање појединих црта личности и анализа није од значаја. Комисија вештака је појаснила да би анализа црта личности имала евентуално значај да се ради о некој врсти поремећаја личности, што овде није случај. Када је у питању функционисање туженог, појаснили су да је он родитељ који није разрешио партнерски конфликт, да је усмерен на дете у смислу организационих потреба, али да је у претходном периоду инсистирао на појачаној комуникацији и тешко прихватао да то детету смета. Сву одговорност, нефункционалност и прекид брачне заједнице делегира искључиво на бившу партнерку и њену породицу, без увида у властиту одговорност. Код туженог постоје тешкоће у раздвајању партнерске и родитељске улоге, односно тешко му је да прихвати различитост васпитних стилова и опхођена према детету, а који излазе из оквира његових вредности и правила. Такође, по мишљењу Комисије вештака, тужени показује склоност пројекцији сопствених жеља и нада у сина. Из наведених разлога, отац је процењен као мање подобан за вршење старатељства, док је мајка родитељ која је посвећена детету и на адекватан начин задовољава емотивне и друге потребе детета, те у потпуности разуме и подстиче контакте детета са оцем и покушава да успостави минимум потребне родитељске комуникације. Појаснили су и да је мишљење мал. детета схваћено као аутентично а психијатријско психолошком експлорацијом и целокупном проценом свих података закључено је да оно јесте у његовом најбољем интересу. Члан Комисије судских вештака др Борјана Савић је приликом саслушања на рочишту за главну расправу одражном дана 14.3.2023. године изјавила да у потпуности остаје при налазу и мишљењу, као и при поднеску којим је одговорено на примедбе парничних странака. На питање туженог, како може неко као тужила, ко зависи од туђег мишљења и ослања се на туђе мишљење да самостално врши родитељско право, судски вештак је изјавила да се у оквиру психолошког тестирања процењују карактеристике личности родитеља, а у налазу је констатовано да без обзира на одређене карактеристике личности, мајка нема присуство психопатолошких феномена који би умањивали и оспоравали њену способност за родитељство, те да једна од црта личности није параметар на основу кога се може рећи да неко није подобан да врши родитељско право. Поново се изјаснила да је дететово мишљење да жели да живи са мајком аутентично и да је Комисија вештака опсервирала однос детета и родитеља, тако што су разговарали са дететом о свим релевантним

подацима, његовом односу са оба родитеља и моделу функционисања и комуникације. Мајка је флексибилнија и задовољава у потпуности све потребе детета, док је отац мање подобан родитељ да врши родитељско право управо због партнерско родитељског конфликта. Члан Комисије вештака др Александра Ђерић, психијатар је приликом саслушања на рочишту за главну расправу одржаном дана 24.10.2023. године, у потпуности остала код налаза и мишљења Комисије вештака и поднеска којим је одговорено на примедбе туженог. Изјавила је да је Комисија узела у обзир све животне околности у којима мал. ВВ живи и да је мајка препозната као родитељ који адекватно задовољава потребе детета и подржава одржавање личних односа малолетног детета са оцем. Са друге стране, отац не препознаје улогу мајке у развоју детета и током вештачења стално је девалвирао њену улогу, због постојања неразрешеног партнерског односа. Мал. ВВ све време живи са мајком и добро функционише на свим пољима, а по мишљењу вештака психијатра Александре Ђерић, има емоционално добар однос са оцем, што је заслуга мајке, односно од родитеља са којим дете живи зависи какав ће однос имати са другим родитељем и то је разлог зашто је донета одлука да се дете повери мајци. Појаснила је да је Комисија вештака имала у виду апсолутно све што се налазило у судском спису, те да сматра да било какав накнадни цртеж, нити састав, не би могао да промени одлуку ни психијатра, ни психолога, нити њихову стручну процену. На питање туженог да ли би неке промењене околности могле да утичу на промену мишљења Комисије вештака у погледу старатељства над мал. дететом, др Александра Ђерић се изјаснила да успех у школи и велики број активности које деца имају не мора да значи увек позитивно, јер треба препознати потребе детета и те потребе остварити, односно није индикатор да се то остварује ни школска књижица, нити велики број ваншколских активности. До неких промена би евентуално могло да дође када би родитељи кренули на саветодавни или терапијски рад и након тога дошли до неког договора. Тужилца са мал. дететом живи у свом стану, површине 65м². Запослена је у Министарству финансија-Управа за игре на срећу, на радном месту за канцеларијску контролу, Одељење за канцеларијски и електронски надзор, где остварује месечну зараду од 108.000,00 динара и нема могућност додатне зараде. Струју плаћа 10.000,00 динара месечно, јер се догревају, „Инфостан“ плаћа 7.000,00 динара месечно, кабловску телевизију 4.000,00 динара месечно и мобилни телефон за њу и сина ВВ месечно плаћа укупно 4.000,00 динара. Не поседује друге непокретности на своје име, осим стана у коме живи са дететом. Власник је аутомобила марке “Hyundai” 2019. годиште. Тужени живи сам у стану чији је власник, површине 51м². Трошкови становања месечно износе 7.000,00 до 10.000,00 динара. Запослен је у војсци, остварује зараду од 167.000,00 динара месечно и нема друге изворе прихода. Власник је аутомобила марке “Mercedes” 2010. годиште Б класе. Отплаћује кредит за стан, који је подигао 2017. године, са роком отплате од 25 година и месечна рата за стан износи 27.500,00 динара. Поред овога, отплаћује и кредит за аутомобил, а месечна рата износи 11.500,00 динара. За куповину стана од пријатеља је позајмио износ од 3.000.000,00 динара, тако да њему сваки месец враћа износ од по 30.000,00 динара. ... му плаћа 18.000,00 динара сваког месеца на име увећаних трошкова становања, а на годишњем нивоу за гардеробу прима износ од 20.000,00 динара. Мобилни телефон месечно плаћа 3.300,00 динара, а финансијски помаже и родитеље који су пензионери. Своје трошкове на месечном нивоу тужени је определио на износ од око 40.000,00 динара. За гориво и месечно одржавање аутомобила плаћа износ од 12.000,00 до 18.000,00 динара, а за личну хигијену издваја износ од 2.000,00 до 3.000,00 динара, који улази у укупни износ од 40.000,00 динара на месечном нивоу. Оперисао је

карцином штитне жлезде и због тога узима лек "Eutirox" који кошта око 700,00 динара и користи суплементе који коштају око 7.000,00 до 8.000,00 динара. Мал. сина ВВ једном годишње води на море и то га кошта око 400 евра, а води га и на скијање у току године и то кошта 559 до 600 евра. Малолетни ВВ похађа седми разред основне школе, има 13 година и одличан је ученик. За храну је потребно месечно издвојити износ од око 20.000,00 динара, за гардеробу око 10.000,00 динара и за дечије рођендане 10.000,00 динара месечно. Свеске и школски прибор плаћене су око 8.000,00 динара, а ишао је и на рекреативну наставу која је плаћена 329 евра и екскурзију која је коштала 5.400,00 динара. Рачун за мобилни телефон за малолетног ВВ месечно кошта око 2.500,00 динара. Тренирао је кошарку, до covid-а и за то је издвајан износ око 3.500,00 динара месечно, али више не тренира јер има превише обавеза.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је, одлучујући о захтеву за развод брака, закључио да су брачни односи парничних странака озбиљно и трајно поремећени, да је заједница живота прекинута и да се тужени сагласио да се брак разведе, па је применом одредбе члана 41 Породичног закона одлучио као у ставу првом изреке побијане пресуде.

Одлучујући о вршењу родитељског права, првостепени суд је полазећи од налаза и мишљења Комисије вештака Клинике за психијатријске болести "Др Лаза Лазаревић" од 16.2.2022. године, оценио да је у најбољем интересу мал. детета да буде поверено мајци на самостално вршење родитељског права. Првостепени суд је имао у виду да је мајка родитељ који је посвећен детету и на адекватан начин задовољава његове емотивне и друге потребе, у потпуности разуме и подстиче контакт детета са оцем и покушава да успостави минимум потребне родитељске комуникације, док је с друге стране тужени родитељ који није разрешио партнерски конфликт и код њега постоји тешкоћа у раздвајању партнерске од родитељске улоге. Приликом одлучивања, првостепени суд је имао у виду и да дете показује већу блискост и стабилност у односу са мајком и да јасно вербализује жељу да настави да живи са мајком, те да је то у најбољем интересу детета. Даље оцењује и да је модел виђања мал. детета са оцем, који је предложила Комисија вештака, у најбољем интересу детета, због чега је применом одредби чланова 6 став 1, 61 став 1, 77 став 3 и 266 став 1 Породичног закона донео одлуку као у ставовима другом и трећем изреке побијане пресуде.

Одлучујући о висини доприноса за издржавање мал. детета, првостепени суд је ценио могућности родитеља да доприносе његовом издржавању, пре свега њихове године живота, здравствено стање, радну способност, висину зарада које остварују, те могућност остваривања додатне зараде, али је ценио и потребе детета као повериоца издржавања. Проценио је потребе детета на 56.000,00 динара на месечном нивоу и закључио да ће износ од 20% од зараде коју тужени остварује, а који треба да издваја на име доприноса за издржавање мал. детета, бити довољан да подмири његове месечне потребе. Приликом одлучивања, првостепени суд је имао у виду да тужени остварује знатно већу зараду од тужиле, али и чињеницу да је његова зарада оптерећена отплаћивањем две рате кредита, као и враћањем зајма од 30.000,00 динара месечно, али налази да то није од утицаја на другачију одлуку, јер су потребе детета приоритетне. Такође, првостепени суд је имао у виду и да је тужени након престанка заједнице живота повремено доприносио издржавању малолетног детета давањем новчаних средстава и куповином одеће и обуће, али је нашао да то није од утицаја на доношење

другачије одлуке, већ да евентуално може бити од значаја у поступку извршења одлуке. Одлучујући о висини доприноса за издржавање, првостепени суд се кретао у границама минималне суме издржавања прописане одредбом члана 160 став 4 Породичног закона, па је сходно свему напред наведеном применом одредби чланова 6 став 1, 154 став 1, 160, 161, 162 и 266 став 1 Породичног закона, одлучио као у ставу четвртном изреке побијане пресуде.

Сходно свему напред наведеном, а полазећи од налаза и мишљења Комисије вештака Клинике за психијатријске болести “Др Лаза Лазаревић” од 16.2.2022. године, који је у свему прихватио као стручан и објективан, првостепени суд је одбио противтужбени захтев у делу у коме је тражено да се мал. дете повери оцу на самостално вршење родитељског права, да мајка доприноси издржавању детета и да се уреди начин одржавања личних односа мал. детета са мајком.

Дате разлоге првостепеног суда као правилне, аргументоване и на закону засноване, прихвата овај суд као другостепени.

Супротно жалбеним наводима туженог, правилно је првостепени суд поступио када је заједничко дете парничних странака, мал. ВВ, поверио мајци на самостално вршење родитељског права и одлучио као у ставу другом изреке побијане пресуде. Наиме, суд је, сходно одредби члана 266 Породичног закона, у спору за вршење родитељског права увек дужан да се руководи најбољим интересом детета. Комисија вештака Клинике за психијатријске болести “Др Лаза Лазаревић” је након процене структуре личности оба родитеља и опсервације детета, закључила да је у најбољем интересу мал. детета да настави да живи са мајком и да њој буде поверено на старање. Као аргумент за то навели су да је мајка максимално посвећена детету и да на адекватан начин задовољава његове емотивне и друге потребе, а осим тога разуме и подстиче контакт детета са оцем и покушава да успостави минимум потребне комуникације. Са друге стране, отац детета још није разрешио партнерски конфликт, што утиче и на његово родитељство, управо из разлога што не може да разграничи партнерску од родитељске улоге. Малолетни ВВ који има 13 година, пред вештацима Клинике за психијатријске болести “Др Лаза Лазаревић” децидно се изјаснио да жели да живи са мајком, јер добро функционише у постојећем окружењу. С тога, указивање туженог у жалби на околност да психолог Татјана Суботић, као члан Комисије није саслушана у поступку пред првостепеним судом, није од утицаја на доношење другачије одлуке, јер су се два члана Комисије - др Александра Ђерић, психијатар и др Борјана Савић, психијатар-породични психотерапеут, у датом исказу детаљно изјасниле на све примедбе туженог, па није било потребе да се саслушава и трећи члан Комисије. Осим тога, психолог Татјана Суботић је потписала налаз и мишљење Комисије вештака од 16.2.2022. године, из чега се може извести закључак да је у потпуности сагласна са његовом садржином.

По оцени Апелационог суда, а водећи рачуна о најбољем интересу мал. детета, модел виђања мал. детета са оцем, који је одређен у ставу трећем изреке побијане пресуде, адекватан је и у свему у сагласности са налазом и мишљењем у Комисије вештака Клинике за психијатријске болести “Др Лаза Лазаревић”. Овако одређен модел виђања ће омогућити да дете проводи више времена са оцем, а истовремено ће онемогућити оца да узнемирава дете честим позивањем телефоном.

Супротно жалбеним наводима туженог, правилно је првостепени суд поступио и када је обавезао туженог да доприноси издржавању мал. сина ВВ са месечним износом од 20% од зараде коју остварује (што износи 32.600,00 динара месечно), јер плаћањем овог износа неће довести у питање сопствену егзистенцију, с обзиром да је запослен, остварује месечну зараду у износу од 167.000,00 динара, а још 18.000,00 динара месечно добија од ... на име увећаних трошкова становања и 20.000,00 динара годишње за гардеробу, при чему живи у свом стану, за који плаћа комуналије у износу од око 10.000,00 динара месечно. Обавеза родитеља да издржавају своју децу је основна дужност у вршењу родитељског права и састоји се у обезбеђивању материјалних услова за подизање деце, што подразумева обезбеђивање одговарајућих материјалних средстава за исхрану, одевање, те издатке за смештај детета, васпитање и образовање и трошкове одговарајуће неге и лечења за случај болести детета. Родитељи су увек дужни, макар и по цену жртвовања сопствених потреба да обезбеде издржавање свом малолетном детету и да потребе детета ставе испред својих потреба. Оба родитеља су у обавези да доприносе издржавању детета, што значи да ће преостали износ за издржавање обезбедити мајка, али у њен допринос, поред новчаног износа треба урачунати и свакодневну бригу и ангажовање око детета.

Без утицаја на правилност побијане одлуке у погледу висине доприноса за издржавање су наводи туженог у жалби да отплаћује кредит, с обзиром на то да из изведених доказа не произилази да је тужени кредит подигао ради задовољења потреба детета које је по закону дужан да издржава, а ова обавеза у сваком случају не може имати првенство у односу на законску обавезу издржавања детета. Из истих разлога је без утицаја околност да тужени финансијски помаже родитеље, јер је обавеза издржавања детета примарна. Такође, чињеница да тужени враћа новац који му је дат на зајам, не може утицати на висину доприноса који треба да плаћа за издржавање детета, јер је овај новац, по сопственој тврдњи, позајмио како би купио стан у коме живи и чији је власник.

Сходно свему напред наведеном, а полазећи од најбољег интереса детета, правилно је првостепени суд поступио када је одбио, као неоснован, противтужбени захтев у делу у коме је тражено да се дете повери оцу на самостално вршење родитељског права, да мајка доприноси издржавању детета и да се уреди начин одржавања личних односа мал. односа детета са мајком.

Неосновани су и жалбени наводи туженог да му је онемогућено да расправља пред судом, јер је дана 28.11.2023. године одржано рочиште и закључена главна расправа упркос томе што је тужени ангажовао новог пуномоћника и тражио одлагање рочишта, како би се пуномоћник упознао са списима предмета Ово из разлога што је претходно рочиште за главну расправу одржано дана 24.10.2023. године и тужени је на том рочишту уредно обавештен о дану и часу одржавања наредног рочишта, па је имао довољно времена да ангажује новог пуномоћника. Другачије поступање суда водило би одуговлачењу поступка и не би било целисходно, посебно из разлога што се ради о породичном спору, који захтева хитност у поступању.

Наводи туженог у жалби да је првостепени суд повредио принцип једнакости парничних странака, јер није омогућио судском вештаку кога је ангажовао тужени др

Бранку Мандићу да учествује у поступку, неосновани су, с обзиром на то да је Комисија судских вештака Клинике за психијатријске болести „Др Лаза Лазаревић” у потпуности поступила по налогу суда и спровела психијатријску процену родитеља и детета, изјаснила се детаљно на све примедбе туженог, а налаз Комисије не одступа од налаза и мишљења Центра за социјални рад, Одељење Звездара, у погледу процене подобности родитеља и поверавања детета.

Приликом одлучивања, Апелациони суд је имао у виду и остале жалбене наводе туженог, али их није посебно обазлагао налазећи да нису од утицаја на доношење другачије одлуке.

Одлука првостепеног суда о трошковима поступка садржана у ставу осмом изреке побијане пресуде правилно је донета, применом одредбе члана 163 Закона о парничном поступку и члана 207 Породичног закона, због чега је и потврђена.

Са изложеног, Апелациони суд је на основу одредбе члана 390 Закона о парничном поступку и члана 401 тачка 2 истог Закона, одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде.

Ценећи жалбу туженог у погледу одлуке садржане у ставу првом изреке пресуде, којом је разведен брак парничних странака, Апелациони суд је имао у виду да је и тужени противтужбеним затхевом тражио да се брак разведе, због поремећених брачних односа, па сматра да тужени нема правни интерес за изјављивање жалбе у овом делу, због чега је на основу одредбе члана 401 тач. 1, а у вези са чланом 389 став 1 Закона о парничном поступку одлучио као у ставу другом изреке ове пресуде.

**Председник већа-судија
Светлана Павић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић